

Catalunya Nova

Preus de subscripció

ANY VII

Tarragona, diumenge 16 febrer de 1913

NÚM. 289

CONDICIONS

Trimestre . . . . . 1'50 pessetes

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: MENDEZ NUÑEZ, 6, BAIXOS

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors.—No's retornen els originals

El·leccions Provincials

Cap a la Victòria

Ja hi tornem a ésser, avui ab tant d'entusiasme com fa quasi quatre anys, pro amb més fè, amb més convenciment encar que llavors, quan per primera vegada l'U. D. N. anà a la lluita electoral amb banderes desplegadas.

Rememorem aquell fet històric de vera transcendència tarragonina, recordem com la nostra diputació estava malejada pel més barruer dels caciquismes, fins al punt de que aquella proscripció de parlar en català durant les sessions, se compaginava de manera perfecta amb la detestable de l'organització administrativa.

I era llavors, en aquells moments de defalliment, en que l'idea de la regeneració del casal enrunat, de l'entitat desacreditada, semblava somni irrealitzable, quan nosaltres, els catalanistes, entràrem a la lluita, portant per bandera la de la moralitat, del patriotisme i de la regeneració enfront del desgavell caciquista.

La nostra bandera, que era la de Solidaritat Catalana, també l'enlairaren els republicans i els carlins i junts lluitàrem, i plegats assolirem completament la victòria, traient triomfanta en aquest districte de Tarragona-Vendrell la candidatura plena, formada pels Srs. Oliva Virgili, Cavallé Franquet i Folc Andreu.

També triomfàrem a Valls-Montblanc i a Falset-Gandesa, i d'aquesta renovació de persones i d'ideals en aquell vell palau del caciquisme, s'en ha originat vida nova, que comença a ésser vida plena, vida d'honor i de dignificació colectiva.

Abans del triomf de Catalunya, en la Diputació provincial tarragonina hi han passat gent honorable, persones d'integritat personal intocable, de principis polítics professats amb complet bona fè; empró aquestes personalitats havien restat o impotents o incapasses d'una acció ferma i conjunta que acabés amb la trista situació de la col·lectivitat.

Aquesta actuació, el sanejament, estava reservat a la Solidaritat Catalana, a Catalunya, prou forta per a triomfar arrèu i de tots els falços poders.

Catalunya lluità i vencé, i portà a la Diputació un estol d'homes que portant en el cor a la Patria, l'honor i la voluntat com a guies, han conseguit amb ben curt temps lo que semblava obra inacabable, poc menys que impossible.

Ata s'atencen novament les el·leccions de diputats provincials, i aquesta es l'horà suprema en la que s'ha de decidir del pervindre de la que pot arribar a ser la nostra Diputació, la qui, unida a les altres tres de les contrades germanes, arribi a consagrar l'unitat espiritual i fins l'unitat legal de Catalunya.

Perque'l projecte de Mancomunitats està a punt de discutir-se en el Senat, i pot arribar a esdevenir llei sense gran tardança; perque en aquesta hora suprema, cal que'ls catalans ens mostrem forts i units, pera demostrar que som dignes de regir-nos i de governar-nos per nosaltres mateixos; perque de la derrota en aquestes el·leccions podria pervindre-n la desfeta de la Mancomunitat, cal ara més que mai que'ls catalans de cor s'acoplin al entorn nostre, que si aixís se fa, amb fè, amb entusiasme, ja desde aquest moment podem proclamar la nova victòria de Catalunya.

A lluitar, doncs, a lluitar i a vèncer, per la dignitat de la Diputació, per l'unitat de Catalunya.

Nostra actitud

L'U. D. N. s'ha reunit en Assemblea General extraordinària, que's celebrà'l passat dijous, i en ella, com sempre i en tota ocasió, manifestà amb unanimitat perfecta, la seua actitud, el seu pensar, el seu voler.

Ja tenim afirmació: Ja tenim bandera.

L'U. D. N. sense ni discutir-se sisqueres, afirmà la necessitat ineludible d'anar a les el·leccions, alçant ben alta la bandera de Catalunya.

De manera que nosaltres, catalanistes, com a catalanistes anirem a la lluita, i com a catalanistes triomfàrem.

Un segon extrem resolgué nostra Assemblea, sens altra discussió que la naturalment necessaria per a il·lustrar als nombrosos reunits, per a treure els dubtes que l'acort podia oferir.

Si l'U. D. N., per sí mateixa, tenia la seguretat, anant a la lluita, de triomfar de la poderosa conxorxa caciquista que's vé preparant. I al pesar els elements de lluita i preveure la possibilitat de no triomfar en tots els extrems, se convingué en la conveniencia patriòtica de l'unió amb els elements afins.

Aquesta manifestació explícita, que's féu en l'Assamblea i que nostra llealtat ens força a reproduir, determinà la necessitat de que l'Assamblea, a proposta del Concili Directiu, acceptés l'idea d'una unió amb els elements afins, i, com a més afins, amb el partit republicà federal, si les circumstancies de lloc i temps ho aconsellaven.

Amb els federals anàrem les darreres el·leccions provincials, contra dels federals en les darreres el·leccions de Regidors; empró sempre, entre un i altre partit, hi han hagut les atencions i les consideracions que's deuen al adversari lleal. Fins en els moments passionals de les el·leccions, en que l'entusiasme porta moltes vegades a l'injustícia, ni llavors se notà una lleugera descortesia o una manca de respecte.

Molts i molts son els elements que integren nostra entitat que no professen idees republicanes; pro davant de la transcendental importancia que té la vineta lluita, davant de la encare forta conxorxa caciquista que's prepara, el catalanisme s'imposà i vencé, fins, al punt d'esser més d'un element qui forma en la dreta del catalanisme, els qui proclamaren la conveniencia de l'unió amb el partit federal.

I aixís s'acceptà per unanimitat. No pàs l'unió, sino la tendència a l'unió, car per a acordar l'unió, manca saber quina serà la voluntat del partit republicà-federal, quines les condicions que s'imposin.

Al pendrer aquest acort, creiem haver complet un deure sacratíssim de llealtat i de patriotisme. Podran els federals no creure oportú lligar-se amb nosaltres per a triomfar del caciquisme. No ho estimaríem a desaire, car l'acort nostre sempre restaria en peu, i la responsabilitat del fracàs, completaria pels qui rebutgessin l'intel·ligenciació.

I en quan a condicions, a més de l'acceptació del nostre candidat, sols posèm la de que s'ens vulgui tal com som. nacionalistes, catalanistes, car el nostre crit, al entrar a la lluita, es i serà'l de Visca Catalunya i guerra al caciquisme.

La Comissió d'acció política del Concili Directiu, es la que té amples facultats per a resoldrer, vistes les circumstancies de lloc i temps.

El nostre candidat

Li correspón cessar en el seu carreg al nostre volgudíssim amic D. Antoni Virgili i Oliva.

Per l'octubre de 1909 al donar al públic el seu nom, ho ferem amb veritable estima i respecte, dient d'ell lo que de més bonic pot dir-se d'un home: que era Catalanista dels de soca-arrel, íntegre, honorable, tolerant.

La seua tasca en la Diputació ha sigut noble i honorada. D'ell podem dir que surt de la Diputació mereixent, iguals respectes, la mateixa estimació que quan hi entrà.

Maihauradament, la seua resolució es ferma, l'oposició que fa a la reel·lecció, irreductible.

Aixís doncs, l'Assamblea, partint d'aquestes raons exposades pel President en Pere Lloret, degué el·legir a un altre candidat en la vineta lluita i aquest es

En Antón Pelegrí

Ell fou el proclamat amb unanimitat perfec-

ta, i ell serà'l candidat que porta la representació de l'U. D. N.

L'Antón Pelegrí, industrial acreditat, ric propietari, de posició independenta, es al ensemps persona de criteri ferm i clarividient.

Catalanista per sentiment y per convicció, s'havia fet el proposit de permaneixen allunyat de la lluita per a la cosa pública.

Sols l'esforç unànim de tots els amich seus, la presió d'uns i altres, ha pogut vèncer sa registencià.

En Antón Pelegrí, desde avui, serà un nou campió actiu del Catalanisme, i amb son esperit moderníssim, d'ample tolerancia, representarà dignament a la nostra entitat en la Diputació.

El seu nom, fou rebut amb vives mostres de simpatia per l'Assamblea.

Mals símptomes?

Estem ja en plè període electoral. En els centres polítics i en els llocs de reunió no's parla d'altre cosa que de candidatures. Se fan càbeles i combinacions, se desperten simpaties i's congrien odis, se discuteixen ideals i, desgraciadament, se rebreguen o defensen encara més les persones.

Mai Catalunya havia mostrat en tots els ordes tanta intensitat de vida. I com la política no ha d'esser més que'l reflexe de lo que en lo econòmic y en lo social batega en l'entranya del poble, també les properes eleccions, a jutjar pels preliminars, acusaran un vigor i una agresivitat mai igualada.

En mig de tot això, que significa força i vitalitat i honra a la nostra terra davant el quietisme i indiferencia peculiars d'altres indrets d'Espanya, un fet ha vingut a cridar la nostra atenció aquets dies, que no volem passar sense'l nostre modest comentari. Tant més, perque's relaciona amb l'elecció parcial que una ben desgraciada circumstancia provocarà en una propera comarca.

Era ja cosa indiscutible, sobre tot després de les campanyes realitzades d'ençà del gloriós moviment de Solidaritat, el respecte a l'iniciativa dels Districtes. L'expansió dels ideals autonomistes ho havien imposat i semblava que per res i per ningú s'havia de tornar enrera. I es que a força de predicar ho i proclamar-ho estava tothom convençut que sols els directament interessats tenien el dret d'escullir lliurement les persones que havien de representar-los.

Doncs ara, per lo que hem vist en certs diaris barcelonins, portaveus d'organitzacions respectables en el camp autonomista i fins nacionalista,—parlem sols del fet concret a que abans ens hem referit—no sembla sinó que's tracta d'imposar determinades solucions sense atendre altre cosa que les conveniencias personals. D'aquí que sense base, sense fonament, no més com a tanteig y com a guspira d'ambicionetes juveniles, se barregen noms, se suposen acorts, s'escampen aspiracions de grupus o grupets que s'inventen quan no existeixen.

Prou sabem que la cosa no té gaire importancia i que al cap i a la fi no ha d'influir lo més mínim en les determinacions que prenguin els Districtes. Però'l fet de veure-ho acullit y fins comentat amb fruició per determinats periòdics, ens causa disgust, si no ns alarma, perque no voldríem que'ls qui fins ara hem combatut nosaltres per poc respectuosos amb la voluntat del poble, ens poguessin tirar en cara, amb més o menys raó, un defecte igual o semblant en els nostres organismes representatius.

Pensin els aludits la gran responsabilitat que contrauen davant els problemes que estan lligats amb les properes el·leccions provincials; el més principal i transcendental sens dubte es el de la constitució de la Mancomunitat. I pensin sobre tot, que ha sigut prou explotat ja'l fantasma del barcelonisme per a que ara, inconscientment, el vulguin ressucitar els mateixos que deurlen mostrar interès en mantenir-lo enterrat per a sempre.

bres, Els papers i els llibres. Serán usadas les asil·làbiques (m, t, etc.) dins les combinacions de verb i pronom (mira'm), dins les combinacions de dos o més pronoms atons (me'n dona), dins les combinacions de preposició i article (entre'ls dits) i, facultativament, darrera d'alguns de monosíl·labs (tals com que, no, i en tots aquests casos s'escriuran acostades a la paraula anterior i separades d'ella mitjançant un apòstrof.

XX

No posseiran sinó una sola forma gràfica els dos mots atons hi i ho.

XXI

Li és el datiu del pronom de tercera persona (Dóna-li el pa); l'hi és la combinació de l'acusatiu i del datiu del dit pronom (Vol el pa; dóna-l'hi) o de l'acusatiu l' amb l'adverbi hi (Heu vist mon germà al teatre?—No l'hi hem vist).

XXII

No s'admeten les formes els e, ens e, etc., com tampoc an e, amb e, etc.

XXIII

Se separarà mitjançant un guionet el verb dels pronoms atons afixats. Ex.: donar-me, enviar-nos, rentar-le, mirar-nos, recordar-se, comprar-lo, escollir-la, entendre-la, fer-los, cosir-les, escriure-les, dir-li, escriure li, venir-ne, pensar-hi, dir-ho; mirant-me, escrivint nos, levant-le, adormint-vos, asseient-se, cremant-lo, evaporant-la, vetent-les, dissolent-la, pintant-li, anant a, venint ho; escoltant-me, plorant-me, proment-nos, ajudant-lo, vestint-se, renteu vos, cult-lo, duu-lo, cus-la, absoltes, feu les, digui-li, parlem-ne, parlem-ne, parlem-ne, pren-ho, vésh; dóname-la, dóna-me'l, vésh-n'hi, digui-me'ls, digui-me'ls, portant-li, pagant-ni, digues-ho, digui s'ho.

Se substituirà el guionet per un apòstrof en el cas de seguir al verb una forma enclítica asil·làbica: rebre'n, remetre'na, deure't, vendre'l, viure'n, eicò'n, renta'l, miri's, puja'l, parli'n; digui'ns-ho, porta's-hi, dóna'ls en, aneu's-en.

XXIV

No s'escriurà para sinó per a. Aquestes formes no són els noms propis geogràfics, que han d'esser objecte d'un estudi especial, ni els cognoms, la possible esmena dels quals es, naturalment, de l'incumbència exclusiva de qui els porta.

Barcelona, 24 de janer de 1913.
Antoni M. Alcover, Pbr., president de l'Institut de la Llengua Catalana; Miquel A. Fargas, president de l'Institut de Ciències; A. Rubió i Lluch, president de l'Institut Històric arqueològic i president de torn de l'Institut d'Estudis Catalans; J. Massó-Torrents, Josep M. Bofill, Joaquim Miret i Sans, Lluís Segalà, Frederic Clascar, Pbr., E. Terradas, Miquel Martí i Bon, Josep Carner, Josep Pijoan, Pere Corominas, Pompeu Fabra, J. Puig i Cadafalch, Miquel S. Oliver, R. Turró, Agusti Pi Suñer, Guillem de Brocà.

En honor de l'amic Rovira

Del banquet d'honor a nostre estimat amic en Antoni Rovira i Virgili, l'autor dels Ecos del congresse barceloní El Poble Català, n'ha tret bon partit escrivint unes belles paraules que, malgrat la brevetat, són originals i d'una originalitat de bons companyes de redacció, no podem resistir la temptació de reproduir:
«Quin home, per sobrietat que fos capaç d'eliminar, podria descobrir un romàntic en aquest Rovira nostre, que acaba d'obtenir la pública consagració de la seva competència internacional? I no obstant això...
L'amic Rovira i Virgili és una línia recta, com els que sempre saben on tenen d'anar. A mi'm fa l'efecte d'un Sufi jove, omittint les següents curioses particularitats. Porta un barret enfonsat fins a les aures, uns lentes que semblen antiparrés fetes per a un Argos curt de vista, unes galtes blanques que semblen de cera i unes dents d'or que són d'una altra barba, i uns llavis de l'any 30 i un abric. Oh, l'abric de Rovira i Virgili!

mi'm fa recordar la «zimarra» de Colline, on el pobre filòsof boemi portava tota la seva biblioteca. És un abric on s'hi inquina tota la premsa internacional, tots els llibres de totes les qüestions nacionalistes, totes les quartilles i totes les probes dels seus llibres i alguna vegada d'els dels altres, como si cada butxaca fos un corn de l'abundancia bibliogràfica. Allí el darrer manifest de Jaurès i l'últim discurs de Briand, les votacions del Parlament anglès sobre l'«home rule» d'Irlanda, i les discussions dels delegats balcànics, les darreres evolucions del sindicalisme i el primer crit nacionalista d'un nou poble del qual, fóra en Rovira, ningú'n sabia res. En Rovira, amb l'abric posat, me fa l'efecte d'un canceller que va d'incògnit. Però un canceller no d'una nació tentacular i imperialista, sinó de pobles que encara no tenen cònsuls, ni cap representació diplomàtica, de pobles sense cèdula internacional, que cap mestre ens ensenyà amb el «puntero» en els mapes.

Això, me fa admirar a en Rovira, després d'estimar-lo per la seva ànima noble i forta com la seva intel·ligència, que descobreix pobles en la terra, com Flammarion estrelles en el cel. De l'Irlanda tots n'estàvem enterats i a la Finlàndia la pressentíem, però, què'n sabem de l'Ukrània i de l'Eslovàquia i sobre tot, què d'aqueixa Eslovàquia que ignorem encara on para, fins que en Rovira ens fassi el favor de dir-nos-ho, en el segon volum de la seva obra, que tant ben celebrada ha estat?

Jo crec que el nostre company té, malgrat les seves apariències, ànima d'explorador, però com que té sentiments casolans, descobreix terres des de casa estant. Perquè ell, no solament ens fa de Virgili a través de la política internacional, sinó de Stanley nacionalista. Si l'Unió Catalanista enviés, com abans, missatges als pobles oprimos, hauria de compondre un nomenclator extret de la obra de Rovira.

Estimat Rovira. Ell, com deiem al començament, posseïx una ànima romàntica. Veritat que's fica tots els pobles a la butxaca, però veritat que a viure en els inicis del vuitcents, marxaria cap a Polònia o cap a la Grècia o l'Itàlia irredenta. El romànticisme violent té com l'Amilcare Cipriani, la cama de fusta, la cama perduda en Tessàlia combatent per la llibertat de la Grècia, però restà romànticisme sentimental, que fa que sigui en Rovira capaç de donar la vida per una i llatina, per un discurs de Briand o per la llibertat de la Rumèlia. No fa gaire, com un nou Roger de Flor, clavà en mig de Constantinoble una «b», prenent posició d'ella, en nom d'uns documents dels passats segles, que's tregué d'aqueixes butxaques seves d'on rajen nacionalitats amb l'abundor de l'aigua de les geleres sota'l sol de primavera.»

Rápida

Un confrare de la localitat, en son nombre de la passada setmana, dirigeix una pregunta a nostre setmanari.

Bé; tot-hom té dret a preguntar, i més si ho fa ingnoscement, sense «segona intenció».

I una vegada feta una pregunta, es natural que vingui una resposta.

Se tracta, més o menys disfressadament, de si nostra entitat o nostre periòdic, intervingueren en la «festa» del enterro del Carnestoltes, i encar que a qui tingués l'obligació de conèixer-nos, li negaríem el dret de fer semblant pregunta, tractant-se de qui's tracta creïem convenient contestar. Per a dir: que a nosaltres mai s'ens trobarà en festes com la de que's tracta, ni semblantes. Mai anem a cap lloc enmascarats, ni ab la cara tapada.

En canvi, si que'n trobaria, si ell hi anés, en festes culturals, en actes de propaganda d'idees que poden defensar-se ab el cap ben alt i la cara descoberta, a tot'hora. Per exemple: el dia del enterro del Carnestoltes ben segur que mentre algun redactor del confrare preguntaire vigilava on se paraven els cotxes que havien de pendrer part en la ridícula mascarada, un de nostres redactors, en un poble no moltes hores lluny, quins habitants encare serven fresc el record d'una luctuosa jornada, que provocaren dos partits ben dignes l'un de l'altre, celebrava una conversa íntima sobre'l tema «La tolerancia dels partits polítics com a base de civilitat».

Particularment, de mi vull dir que fa set anys

que'l dia de l'enterro del Carnestoltes, matxo de Tarragona en el primer tren.

Estimo massa a la ciutat, per a veurer voluntariament sa vergonya en aital diada, ja sia ajudant a ridiculitzar-la fent beneiteries per sos carrers, ja vigilant si'ls cotxes se paren en el carrer de Mendez Núñez, o dessota els balcons del Círculo Carlista.—LLAMP

NOVES

Les noves el·lectorals que venim rebent del districte de Tarragona-Vendrell, no poden esser més falagueres a nostra actuació.

També, extra-oficialment rebem agradoses impresions dels demés districtes en que lluitaràn els elements netament catalans.

Ja saben nostres amics de Valls-Montblanc, els de Reus, i'ls de Gandesa-Falset quan se declarà la vacant deixada pel mal guanyat company en Josep Anguera, que poden comptar incondicionalment amb nostre concurs col·lectiu i individual.

Amb força satisfacció reberem la visita del nou confrare «Tarragona Agrícola», revista mensual que dirigeix l'estimat amic i ferm nacionalista en Josep Mestres Miquel, Diputat provincial i Director de la Càtedra d'Agricultura.

La nova revista està editada amb gran cura, i forma un volum manejable i pràctic, com pràctiques seràn les seues ensenyances, a judicar pels proposits dels redactors, ben concretats en el pràctic i ben encertats al convertirlos a la pràctica, en el primer nombre.

Ben coralment corresponem a la salutació del confrare, desitjant-li molt d'acert i forsa vida.

El banquet a nostre amic Rovira Virgili, celebrat en la sala del Restaurant Rhin de Barcelona, resultà un exit, tant gran o més del que era d'esperar.

No cal dir per a refermar-ho, sino que al acte hi assistí o hi fou representat lo més selecte de la intel·lectualitat catalana, quasi totes les entitats nacionalistes de Catalunya, i un nombre de periòdics quina llista no publicuem perquè fora inacabable. Si que volèm fer constar que de la ciutat nostra hi figuraven Tarragona Federal i CATALUNYA NOVA.

Ens plau felicitar als organitzadors de la festa per l'exit assolit, i testimoniar al festejat la nostra inquebrantable simpatia, desitjant que per sempre, el record d'aquest homenatge, tant merescut, mantingui en ell el més viu daït per a treballar per la llibertat de Catalunya i de tots els pobles oprimos.

Els treballs que venen realitzant-se a la conca del Francolí per a la portada d'aigües tant necessaria a nostra ciutat, prenen caracters de cada vegada més afalagadors, fent esperar l'exit definitiu.

Ara es la poderosa casa Valls, establerta a València, l'encarregada de realitzar quatre sondejots en els llocs propers als del pou, per a determinar la fondaria de la capa impermeable del riu, les menes de capes que hi hán a sobre i les aigües subterranies que puguin haver-hi, única manera de que'l projecte definitiu pugui portar-se a terme.

Procedent de New-Orleans es esperat aquesta tarde en el nostre port, el vapor trasatlàntic «Balmes» el qual descarregarà una grossa partida de dogues de roure per a la casa Ramoneda Germans en aquesta plaça, sortint després en direcció a Barcelona on hi deixarà també altre molt important partida de la mateixa classe de dogues, per a la mentada casa en aquella plaça.

ELIXIE CALLOL
DONA FORSA I VIGOR

“El Brillante”
Saló de llimpia botes
a la CREMA DANDY
Carrer Comte de Rius, 15 : Tarragona
IMP. DE F. SUGRANES, COMTE DE RIUS, 9.

SOCIETAT DE SOCORS MUTUALS
“TARRAGONA” SA PROVINCIAL
amb seguretat de salut, veïna, invàlida, viudeta y mort.
Inscripció al Govern Civil i a la Comissió general de Segurs, segons mana la Lley.
Director facultatiu: **DR. RABADA**
Passeig de Sant Joan, 75, principal, de St. Joan, 75, pral. de 10 a 12 y de 5 a 7.

CLINICA Y CONSULTORI PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA
Ales urinàries, Cirujía operatoria, parts, electroteràpia y anàlisis micro-química d'orina y productos patològics. Mero-Reacció de Wassermann APLICACIÓ DEL SOC

Baix la direcció del DR. RABADA
Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

CONSULTA:
De 10 a 12 y 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, francs, el dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.
Rambla de Sant Joan, 75, principal.—Tarragona

Fàbrica de tintes para Lujar á máquina y á mano

Pidanse precios y muestras

Negrina Corona

Se recomienda este artículo para la limpieza del calzado, por ser un Betún sin ácido, desinfectante y que suaviza el cuero

TINTURAS PARA TEÑIR

Gomarina, artículo para las punteras, que les dá consistencia á la par que suavidad

Para pedidos: Antonio Lorenzo.-Estanislao Figueras, 94.-Tarragona

LLETRES CATALANES

Obres Complertes d'en Maragall

Articles del Doctor Martí y Juliá

Edicions d'Homenatge

IBARRA Y C.ª STAT. EN CTA.

SEVILLA

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida ficsa del port de Tarragona pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega pera Ayamonte y Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes y San Sebastián—Servei ràpid eventual pera Galicia y Nort d'Espanya ab escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander y Bilbao, empleant solsament catorze dies en el viatge.—S'expedeix coneixement directe pera Llarca y Sant Esteve Pravia ab transbort al vapor "Llarca núm. 3" y pera Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa "Dessain & d'Anzin".

Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca. ☉ ☉ ☉ Únic servei ficsu y setmanal pera Cotte y Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

Pera la costa d'Espanya			
Febrer	20	CABO	ROCA
»	27	»	NAO
Mars	6	»	SAN VICENTE
»	13	»	SAN ANTONIO

Pera Cotte y Marsella			
Febrer	21	CABO	SAN VICENTE
»	28	»	SAN ANTONIO
Mars	7	»	TORIÑANA
»	14	»	CORONA

Pera més informes a son consignatari En MARIAN PERES, carrer Real 32.--Teléfon, núm. 45

Papereria y efectes d'Esriptori

DE
JOAN M. PIÑOL
UNIÓ, 1 TARRAGONA TELEFON 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes y tamany.
Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.
Gran novetat en trepitja-papers ab rellotje veritat
Postals de totes menes y albums pera les meteixes
Preus sumament baratos

FRANCISCO COCA
COMESTIBLES
R. Castelar, 24

Evarist Fabregas
AGENT D'ADUANES
Plaza Otózaga

Josep Güell Gener
Fàbrica d'espirits de ví
VENDRELL

LICOR HIMALAYA
fabricat per Joan Vilà Granadà
DEMANIS PER TOT ARREU

DOCTOR RABADÁ
RAMBLA DE S. JOAN, 75, pral.
TARRAGONA

Montserrat y Ferrán

GRAN SASTRERIA
Plaza de la Font, 51 y Portalet, 1

MACIÀ MALLOL
AGENT D'ADUANES
Carrer del Mar, 1

MOSTELLE

El Vermouth més higienic

(RAIMOST)

Un eozelent refreso

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

El millor aliment en les

Malalties y Convalescencia.

The Grape Juice Co. L.ª

Londres y Tarragona

Se ven per tot arreu

MAGATZEM DE FERRETERIA
FUMISTERIA Y QUINCALLA

Eines de totes classes

Objectes pera regales

Articles pera Magatzems de vins y olis

Macià Mallol Bosch. Carrer de Sant Agustí, 9.